

ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่ม
เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ชวิน วันท่าค้อ *

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวนตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 98 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้จำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน จำนวน 40 ข้อ 4 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความรับผิดชอบและด้านความคุ้มค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติ t-test และ 3 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA)

สำหรับผลการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า

ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนที่มีเพศและประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านต่างกัน

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ การบริหารงานบุคคล หลักธรรมาภิบาล

.....
*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประชากรของชาติใดมีพื้นฐานการศึกษาสูง ย่อมสามารถพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าในทุกด้านได้อย่างรวดเร็ว รัฐบาลได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาคนทางด้านการศึกษาให้เป็นคนดีมีคุณภาพ ดังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ระบุว่า “บุคคล ย่อมมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งโรงเรียนและสามารถจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา การศึกษานอกระบบ การศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นทางเลือกของประชาชนทั้งสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา (ชลธิดา นาทมนตรี, 2547, หน้า12) การที่จะพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะตามความต้องการของสังคม ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญคือการบริหารการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้บริหาร เป็นหน่วยปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นคือ คุณภาพที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และความมีสุขภาพอนามัยที่ดี ที่จะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาของชาติ การบริหารโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จย่อมต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่ดีและคุณธรรมของผู้บริหาร หลักการทำงาน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษาอันเป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับ การที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ ให้เหมาะสมกับความสำคัญดังที่มีผู้กล่าวถึงได้นั้น ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของงานบริหารโรงเรียนอันเป็นที่รับผิดชอบ กล่าวคือ ต้องทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขอบข่าย และความสำคัญของงานบริหารโรงเรียน เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารงานโรงเรียน ให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่สงบสุขเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและประเทศชาติ

ปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้แบ่งงานบริหารออกเป็น 4 งาน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารทั่วไป และบุคลากร งานที่เป็นหัวใจของการบริหารได้แก่ งานวิชาการ เพราะเป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ขึ้น สำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหาร

โรงเรียนในฐานะผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานที่เกี่ยวกับวิชาการโดยตรงเพราะงานวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารโรงเรียน คุณภาพการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงดังที่ปรียาพร วงศ์อนันต์โรจน์(2535, หน้า16) ได้กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา งานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ อัมภา บุญช่วย(2537, หน้า 2) โดยทั่วไปภารกิจหรืองานหลักในสถานศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียน ได้แก่ งานด้านวิชาการ งานด้านบุคลากร งานด้านธุรการ งานกิจการนักเรียน และงานอื่น ๆ ในบางสถานศึกษาจะแยกย่อยมากหรือน้อยกว่านี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งถือว่างานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญ หรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาหรือโรงเรียน งานวิชาการมิใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ทำเลขเก่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข งานวิชาการยังเน้นถึงการออกไปประกอบอาชีพได้ และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตด้วยการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน นักวิชาการและผู้บริหาร โรงเรียนต่างก็ยอมรับกันว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการบริหารการศึกษาทุกระดับเนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา ความสามารถของผู้บริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่าในองค์กรใด ๆ ก็ตามการที่จะประสบความสำเร็จหรือเจริญก้าวหน้าได้ต้องประกอบด้วยเงื่อนไขและองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพและบุคลากรในองค์กรนั้นมีความพึงพอใจสูง(อนุสรณ์ ทองสำราญ, 2541, หน้า 6) กล่าวว่างค์ประกอบ 2 องค์ประกอบนั้น ถือเป็นหัวใจสำคัญขององค์กรทุกองค์กร ในส่วนของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพปัจจัยภายใน ที่ผู้บริหารองค์กรต้องเป็นผู้จัดกระบวนการต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นไม่ยากนัก หากผู้บริหารมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ดีพอ แต่ในส่วนของการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคลากรแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันตามสภาพของบุคคลนั้น ๆ แต่ใน

ขณะเดียวกันความก้าวหน้าหรือการพัฒนาองค์กรให้ได้รับความสำเร็จสูงสุด ก็มาจากประสิทธิภาพของบุคลากรในองค์กร นอกจากนั้นความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรมีผลต่อความสำเร็จของงาน และองค์กรรวมทั้งความสุขของผู้ทำงานด้วย องค์กรใดก็ตามหากบุคคลในองค์กรไม่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ผลงานและผลการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลงอันเนื่องมาจากการขาดงาน ลาออกจากงาน หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และปัญหาทางวินัยอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามหากองค์กรมีบุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานสูงก็จะมีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรด้วย ดังนั้นถ้าหากหน่วยงานใดเห็นความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในหน่วยงานของตนและมีความเข้าใจในปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานอีกทั้งตระหนักอยู่เสมอว่า ความรู้สึกพึงพอใจนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลา ตามสถานการณ์หรือตามเวลาจะช่วยให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ(จารุวรรณ พุทธิบัณฑิต, 2538, หน้า 5) ดังนั้นความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการจึงเป็นความรู้สึกที่ดี

ความพอใจของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวการปฏิรูปการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษานำไปพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริหาร เป็นข้อมูลในการพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและ ใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารนำไปพัฒนาตนเองปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริหารเพื่อให้เกิดผลดีในการจัดการศึกษาสามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราชสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานูรธรรม์ เขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 2. ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนด้าน
 3. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
 4. ด้านการนิเทศการศึกษา
2. ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 98 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราชสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp.607-610) โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 98 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling)

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศและประสบการณ์การทำงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ประกอบด้วย 1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน 3. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 4. ด้านการนิเทศการศึกษา

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 และร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่างๆ ตามกรอบที่กำหนดไว้ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

ของเนื้อหาสาระความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำมาคำนวณค่า IOC (Index of item object congruence) และปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพ มีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .6-1 เมื่อได้แบบสอบถามที่ได้คุณภาพแล้ว นำไปทดลองใช้กับครู โรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม .937 และนำแบบสอบถามที่ได้รับความคิดเห็นชอบแล้ว จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มจากขอหนังสือจากอาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงครู โรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่มีข้อความสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
3. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ และประสบการณ์การทำงานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานงานวิชาการของผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 สถานศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามเพศวิเคราะห์โดยการหาค่า t - test
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 10 ปี
2. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และมีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าคือ คือ มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการและการจัดการ รองลงมาคือ สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความคิดริเริ่ม มีวิสัยทัศน์ทางวิชาการ
4. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความพึงพอใจ ในด้านความโปร่งใสในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง และมีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ สนับสนุนผู้เรียนพัฒนาตามศักยภาพ
5. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมให้ครูได้ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง และมีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ สนับสนุนผู้เรียนพัฒนาตามศักยภาพ

6. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้ รองลงมาคือ เลือกใช้แหล่งเรียนรู้ให้เหมาะกับหลักสูตร และมีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้

7. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่าด้านกรนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดทำปฏิทินนิเทศภายในโรงเรียน รองลงมาคือ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และมีความเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประชุมวางแผนการนิเทศกลุ่มค่า และร่วมกันประหยัดทรัพยากร

8.. ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่มีเพศและประสบการณ์ทำงานมีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

1. ครูกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

ซึ่งสอดคล้องกับ กมลกร คงแก้ว (2547) ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครู ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ 12 ด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา จุฑามาศ สิดดำรงชัยและคณะ (2551) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก วลัยรัตน์ อนุศาสตร์ (2548) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานการบริหารงานบุคคล งานการบริหารทั่วไป ภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูริย์ (2552) ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. ครูกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ส่วนด้านที่เหลือไม่พบความแตกต่าง สอดคล้องกับ กมลกร คงแก้ว (2547) ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของตัวครูตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษาพบว่า มีความแตกต่าง

3 ครูกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ กมลกร คงแก้ว (2547) ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูตามประสบการณ์สอน พบว่า ไม่พบความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูริย์ (2552)

ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในอำเภอ

โคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยภาพรวมพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง และจุฑามาศ ศิลดำรงชัย และคณะ (2551) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข้อเสนอแนะ

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มการเรียนรู้เดี่ยว และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม นำหลักสูตรไปใช้มีการนิเทศหลักสูตร ติดตามผล ปรับปรุงและการพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

2.2 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด แก้ไขปัญหา และได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง

2.3 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น

2.4 ด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ตามแนวทางของวิชาชีพโดยที่เน้นการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และผู้รับการนิเทศยอมรับเพื่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะจากสิ่งที่ได้จากงานวิจัย

1. จากรายงานความพึงพอใจของครูกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอหัวราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการ

- ส่งเสริมคุณภาพในการทำงานของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ส่วนด้านที่อยู่ในระดับน้อยควรมี การปรับปรุงเพื่อคุณภาพการทำงานและการเรียนการสอนเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. เพื่อนำมาเป็นข้อมูลมาวิเคราะห์ในแต่ละด้านในการพัฒนางานวิชาการกลุ่มเครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษาอำเภอห้วยราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
 3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ

บรรณานุกรม

- กรกช เป้าสุวรรณ. (2543). ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนในกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2)พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร. กรมสามัญศึกษา
- กมลกร คงแก้ว. (2547). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน คาทอลิกสังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ธนบุรี.
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ทิพย์ พับบลิตีเคชั่น
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ธนการพิมพ์.
- เกสิณี ชิวปรีชา.(2540). การศึกษาการดำเนินงานทางวิชาการในสถานศึกษาที่ได้รับ รางวัลพระราชทานสังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขานิเทศ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กัมปนาท มีสวนนิล. (2545). ความพึงพอใจของครูต่อวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราช ภัฏนครปฐม.
- คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา. (2553). การศึกษาอิสระ. กรุงเทพฯ ฯ

: มิตรการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด.

จุฑามาศ ศีลดำรงชัยและดลฤดี จุฑาขรรยง. (2551). การศึกษาความพึงพอใจ
ของครูที่มีต่อการบริหาร โรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3.

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จารุวรรณ พุทฒิบัญญัติ.(2538). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ
ในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากทมกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์.

มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา

ชลธิดา นาทมนตรี. (2547). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครู และ
นักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนศรีวิกรม์ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

ณัฐา กริหิรัญ. (2550). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
อุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธนาพร ชุมวรฐายี. (2539). ความพึงพอใจของผู้รับบริการของสำนักงานสามัญศึกษา
จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นันทนา ประกอบกิจ. (2538). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กร กรณีศึกษา
ฝ่ายพัฒนาชุมชนสำนักงานเขต สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประทุม ผงผ่าน. (2545). เอกสารประกอบการสอนผู้นำทางวิชาการและการพัฒนาหลักสูตร.

อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ :

ศูนย์ส่งหนังสือกรุงเทพ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์.

พรพิมล ฐวสินธุ์. (2538). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานบริหารงาน

ฝึกอบรมศึกษาเฉพาะหน่วยงานฝึกอบรมในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์

หลักสูตรบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พยุงค์ศักดิ์ นามวรรณ. (2537). ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในสถานีตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น. มปป.

พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

สุรางค์ ฤกษ์บุบผา. (2548). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนในเครือพระหฤทัยของพระเยซูแห่งกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. พระนครศรีอยุธยา.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2535). ประมวลผลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 6. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มณี เหมทานนท์. (2542). จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : อักษรพิมพ์

ระวีวรรณ เสวตอมร. (2540). บทบาทของผู้บริการโรงเรียนกับการบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์

รุจิร ภู่อาระและจันทราณี สงวนนาม. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บู้ค์ พอยท์.

วัลย์รัตน์ อนุศาสตร์. (2548). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน. ลพบุรี : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

วาสนา ไทรงาม. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดละโว้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชชนครินทร์.

วิรุฬ พรเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพรรณ จินดาทอง. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). องค์การและการจัดการ(ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร : ธรรมสารการพิมพ์.

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2552). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนใน
อำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 2.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. (2546). กระทรวงศึกษาธิการ

สุระ หีบโอสถ. (2540). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ฝ่ายบริหาร
โครงการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. ปริญญาโท กศ. ม.

(อุตสาหกรรมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อட்சานา.

สาโรจน์ ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียน

มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

แสวง จันทร์ ถนอม. (2538). ปัจจัยแวดล้อมในการสร้างบรรยากาศปฏิบัติงาน

และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของโรงเรียน

มัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อนุสรณ์ ทองสำราญ. (2541). ความพึงพอใจในงานของพนักงานรัฐวิสาหกิจ : ศึกษา

กรณีสำนักงานใหญ่ ธนาคารอาคารสงเคราะห์. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร

มหาบัณฑิต (พัฒนาศาสตร์). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร

ศาสตร์. อட்சานา

อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

ทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ.

Hornby, A. F. (2000). Advance learner's dictionary (6th ed.). London, England:

Oxford University

(http://www.banprak-nfe.com/webboard/index.php/topic,2156.o/prev_next.html#new) 27

ธันวาคม 2554